

SV

SV

SV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 14.9.2009
KOM(2009) 472 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET
SAMT EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN**

om arbetet i det gemensamma forumet för internprissättning i EU från mars 2007 till mars 2009 och om ett relaterat förslag till en reviderad uppförandekod för ett effektivt genomförande av skiljemannakonventionen (90/436/EEG av den 23 juli 1990)

{SEK(2009) 1168}
{SEK(2009) 1169}

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET
SAMT EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN**

om arbetet i det gemensamma forumet för internprissättning i EU från mars 2007 till mars 2009 och om ett relaterat förslag till en reviderad uppförandekod för ett effektivt genomförande av skiljemannakonventionen (90/436/EEG av den 23 juli 1990)

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	Mål och bakgrund	3
2.	Forumets arbete från mars 2007 till mars 2009	4
2.1.	Forumets slutsatser om påföljder och internprissättning	4
2.2.	Forumets slutsatser om tolkningen av vissa bestämmelser i skiljemannakonventionen	6
3.	Skiljemannakonventionen och därmed sammanhängande frågor.....	9
4.	Forumets nuvarande och framtida arbetsprogram.....	9
5.	Kommissionens slutsatser	10
BILAGA.....		12
UTKAST TILL EN REVIDERAD UPPFÖRANDEKOD FÖR ETT EFFEKTIVT GENOMFÖRANDE AV KONVENTIONEN OM UNDANRÖJANDE AV DUBBELBESKATTNING VID JUSTERING AV INKOMST MELLAN FÖRETAG I INTRESSEGEMENSKAP		12

1. MÅL OCH BAKGRUND

1. Internpriser är de priser till vilka ett företag säljer fysiska varor och immateriell egendom eller tillhandahåller tjänster till företag med vilka de har intressegemenskap. För skatteändamål är det en grundläggande princip att villkoren för sådana försäljningar eller tillhandahållanden inte bör skilja sig från de villkor som skulle gälla mellan företag som inte är i intressegemenskap. Denna princip benämns ”armlängdsprincipen” och är internationellt erkänd, även om den inte tillämpas av alla. Den fastställs i artikel 9 i OECD:s modell för skatteavtal. OECD har utfärdat riktlinjer¹ för tillämpningen av armlängdsprincipen i syfte att granska internprissättning mellan företag i intressegemenskap.
2. Inom EU godtar och tillämpar samtliga medlemsstater armlängdsprincipen och de relaterade OECD-riktlinjerna. Tolkningen och tillämpningen av OECD-riktlinjerna kan dock variera mellan länderna. Olika tolkningar kan medföra osäkerhet för skattebetalare och även inverka på den inre marknadens funktion i det att samma inkomst kan beskattas två gånger – dubbelbeskattning.
3. Att snabbt och effektivt undanröja all dubbelbeskattning till följd av justering av internpriser eller olika tolkningar av OECD-riktlinjerna är ett väsentligt problem på den inre marknaden. Följaktligen antog samtliga EU-medlemsstater 1990 en multilateral konvention ”om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap” (nedan kallad *skiljemannakonventionen* eller *konventionen*²).
4. Efter ett kommissionsmeddelande 2001³ inrättade kommissionen i oktober 2002 en expertgrupp benämnd Gemensamma forumet för internprissättning i EU (nedan kallad *forumet*). Forumet har till uppdrag att finna pragmatiska lösningar på problem som uppstår till följd av tillämpningen av armlängdsprincipen och att undanröja den dubbelbeskattning som kan uppstå.
5. Kommissionen har i tre olika meddelanden rapporterat om forumets arbete. I det första meddelandet⁴ presenterades en uppförandekod⁵ för skiljemannakonventionen, som syftade till att konventionen skulle fungera mer effektivt. I det andra meddelandet⁶ presenterades en uppförandekod⁷ om dokumentationskrav för internprissättning för företag i intressegemenskap i EU (nedan kallad *dokumentation av internprissättning i EU*). Denna uppförandekod syftade till ett enhetligt tillvägagångssätt i EU genom att fastställa vilka typer av dokumentation som medlemsstaterna borde begära och godta vid tillämpning av sina nationella regler om

¹ ”Riktlinjer för internprissättning för multinationella företag och skatteförvaltningar”.

² EGT L 225, 20.8.1990, konvention 90/436/EEG.

³ Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén - *Mot en inre marknad utan skattehinder - En strategi för fastställande av en konsoliderad bolagsskattebas för företagens verksamhet i EU* (KOM(2001) 582 slutlig, 23.10.2001).

⁴ EUT C 122, 30.4.2004, s. 45.

⁵ EUT C 176, 28.7.2006, s. 8.

⁶ EUT C 49, 28.2.2006, s. 23.

⁷ EUT C 176, 28.7.2006, s. 1.

internprissättning. I det tredje meddelandet⁸ presenterades riktlinjer för förhandsöverenskommelser om prissättning inom EU. Sådana förhandsöverenskommelser anses vara ett effektivt instrument för att undvika tvister, eftersom de ger säkerhet om vilka metoder för internprissättning som kommer att användas.

6. I detta fjärde meddelande rapporteras om forumets arbete under de två senaste åren och i bilagan presenteras en reviderad uppförandekod för skiljemannakonventionen. En uppföljning av hur den befintliga uppförandekoden tillämpats visade att det var svårt att uppnå uppförandekodens mål om tvistlösning inom tre år och att ytterligare arbete krävdes för att klargöra processen för att underlätta tvistlösning inom treårsfristen. Således föreslås några ändringar för att klargöra vissa bestämmelser i skiljemannakonventionen.

2. FORUMETS ARBETE FRÅN MARS 2007 TILL MARS 2009

7. Under denna period antog forumet två rapporter: en rapport om påföljder och internprissättning, som antogs enhälligt, och en rapport om tolkning av vissa bestämmelser i skiljemannakonventionen med ett flertal reservationer avseende underkapitalisering. Dessa rapporter utfärdas som arbetsdokument tillsammans med detta meddelande. Forumets rekommendationer, som anges i forumets rapport om tolkning av vissa bestämmelser i skiljemannakonventionen, har införlivats i den reviderade uppförandekod för skiljemannakonventionen som läggs fram i bilagan till detta meddelande.

2.1. Forumets slutsatser om påföljder och internprissättning

8. Påföljder angavs som en viktig fråga för multinationella företag i forumets första arbetsprogram. Frågan togs upp vid två tillfällen, dels när en medlem i forumet, professor Maisto, undersökte medlemsstaternas användning av påföljder, dels när forumet diskuterade dokumentationskrav för internprissättning.
9. Detta arbete bekräftade att medlemsstaterna har regler som syftar till att kontrollera att skattebetalarna efterlever nationell skattelagstiftning. Dessa regler kan variera stort mellan medlemsstaterna. När det gäller internprissättning tillämpas påföljder generellt när dokumentationskrav för internprissättning inte efterlevs, när skattebetalare inte samarbetar och när inkomster anges för lågt.
10. Påföljder kan utformas som antingen penningstraff, t.ex. en extraavgift eller ett skattetillägg när för lite skatt betalas, utöver det skattebelopp som återstår att betala, eller som andra åtgärder, exempelvis överföring av bevisbördan när en skattebetalare inte har agerat i god tro.
11. Påföljder måste alltid särskiljas från ränta på för sent inbetald skatt, som införs för att kompensera för penningvärdets förändring över tiden.

⁸ KOM(2007) 71 slutlig, 28.2.2007.

12. När det gäller påföljder knutna till dokumentation av internprissättning ansåg forumet att frågan redan behandlats i uppförandekoden om dokumentationskrav för internprissättning, där följande rekommenderas:

”Medlemsstaterna bör inte införa en dokumentationsrelaterad påföljd när en skattebetalare i god tro, på ett skäligt sätt och inom en rimlig tid efterlever de standardiserade och enhetliga dokumentationskrav som beskrivs i bilagan eller en medlemsstats inhemska dokumentationskrav och använder sin dokumentation på ett korrekt sätt för att fastställa företagets internpriser på armlängds avstånd.

...

Skattebetalare undviker samarbetsrelaterade påföljder när de har gått med på att använda metoden och på specifik begäran eller i samband med en skatterevision, på ett skäligt sätt och inom en rimlig tid, tillhandahåller uppgifter och dokument utöver vad som föreskrivs i metoden som avses i punkt 18.”

13. Med hänsyn till att påföljder omfattas av nationell lagstiftning och att EU-medlemsstaterna generellt inte tillämpar separata ordningar för påföljder i fråga om justeringar av internpriser anmärkte forumet att frågan om internprissättning och påföljder borde behandlas i EU-medlemsstaternas befintliga ordningar för påföljder.

14. Forumet kom emellertid överens om tre ytterligare slutsatser:

- (a) När det gäller påföljder knutna till justeringar av internpriser erkände forumet att internprissättning inte är en exakt vetenskap; det finns vanligtvis en rad olika möjligheter att komma fram till ett korrekt marknadsmässigt pris. Därför bör skatteförvaltningarna inte automatiskt införa en påföljd när en granskning visar på en inkorrekt internprissättning, utan de bör först undersöka omständigheterna i fallet.
- (b) I fråga om upphävande eller lindring av påföljder när ärendet har omfattats av ett förfarande för ömsesidig överenskommelse enligt ett avtal om dubbelbeskattning eller ett förfarande inom ramen för skiljemannakonventionen sänks eller upphävs i praktiken påföljder generellt efter en revidering nedåt av en överenskommelse som ursprungligen gjorts mellan skattebetalare och skatteförvaltningar eller efter en överenskommelse mellan de skatteförvaltningar som är involverade i förfarandet för ömsesidig överenskommelse eller ett förfarande inom ramen för skiljemannakonventionen om att minska justeringen av internpriserna. Forumet ville upprepa att en påföljd bör minskas i proportion till en nedåtgående revidering. Detta medför att påföljden blir förenlig med den slutliga överenskomna internprissättningen. Detta är dock inte nödvändigtvis fallet i fråga om straffrättsliga påföljder eller påföljder som anses vara allvarliga enligt skiljemannakonventionen.
- (c) Slutligen ansåg forumet att frågan om att vägra möjligheten att tillämpa skiljemannakonventionen vid fall av en allvarlig påföljd borde behandlas i rapporten om skiljemannakonventionen (se avsnitt 2.2 punkt 17).

2.2. Forumets slutsatser om tolkningen av vissa bestämmelser i skiljemannakonventionen

15. Målet med den första uppförandekoden var att samtliga EU-medlemsstater skulle genomföra skiljemannakonventionen mer effektivt och enhetligt och att inrätta förfaranden för en smidig och snabb tillämpning av de olika skedena i skiljemannakonventionen. Uppförandekoden rekommenderade också medlemsstaterna att bevilja tillfälligt uppskov med skatteuppbörden under ett förfarande för gränsöverskridande tvistlösning.
16. Utifrån de praktiska erfarenheterna sedan antagandet 2004 av denna första uppförandekod ansåg forumets medlemmar att man nu kunde diskutera en gemensam uppfattning om tolkningen av vissa bestämmelser, särskilt i följande frågor: allvarliga påföljder, skiljemannakonventionens räckvidd (tresidig internprissättning och fall av underkapitalisering), ränta som debiteras eller krediteras av skatteförvaltningar när ett fall behandlas inom ramen för konventionen, konventionens funktionssätt (tidsfrist för inrättande av en rådgivande kommitté och kriterier för fastställande av de framstående oberoende personernas obundenhet), den dag från vilken ett fall kan tas upp inom ramen för konventionen och samspelet mellan konventionen och inhemsk tvistlösning.
17. Forumet diskuterade också frågan om allvarliga påföljder (artikel 8.1 i konventionen), eftersom tillämpning av skiljemannakonventionen kan vägras när skattebetalare kan komma att dömas till allvarliga påföljder. Denna artikel kompletteras av ensidiga förklaringar från vissa medlemsstater angående vad som är en allvarlig påföljd. Några medlemsstater erkänner nu att deras ensidiga förklaringar omfattar påföljder som inte borde betraktas som allvarliga. Sedan 1995 har skatteförvaltningarna också fått mer erfarenhet av tvister rörande internprissättning och i praktiken har en tillämpning av skiljemannakonventionen vägrats i mycket få fall. Forumet drog således slutsatsen att allvarliga påföljder endast borde utdömas i exceptionella fall, som bedrägeri, och medlemsstaterna uppmanades att bättre återspegla denna slutsats i sina ensidiga förklaringar.
18. Forumet undersökte i vilken utsträckning fall av "underkapitalisering" omfattas av skiljemannakonventionen. Det ansåg enhälligt att justeringar av ränta på lån mellan företag i intressegemenskap ingår i räckvidden. Skatteförvaltningarna hade dock olika uppfattningar om huruvida justeringar av lånebelopp också omfattas, vilket i sin tur ledde till bredare frågor om allmänna upplåningsmöjligheter. Det är särskilt känsligt om inkomstjustering med anledning av underkapitalisering anses bygga på en tillämpning av EU-medlemsstaternas regler för att motverka missbruk snarare än deras allmänna regler om armlängdsprincipen, vilket visas av det antal reservationer till forumets rekommendation som hänvisar till reglerna för att motverka missbruk.
19. En stor majoritet av medlemsstaterna ansåg att skiljemannakonventionen omfattar fall av underkapitalisering, eftersom den uttryckligen hänvisar till "[villkor som] mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs...". Följaktligen skulle justeringar relaterade till avtalade eller föreskrivna villkor för räntesatser, lånebelopp och upplåningsmöjligheter omfattas av skiljemannakonventionen. En betydande minoritet höll inte med om detta och ansåg att regler för att motverka missbruk och tillämpningen av armlängdsprincipen på

finansiella transaktioner var olika metoder, varför justeringar relaterade till lånebelopp och upplåningsmöjligheter inte skulle omfattas av konventionen.

20. På grundval av skiljemannakonventionens text anser kommissionen att artikel 4.1 är tillräckligt bred för att omfatta samtliga aspekter av regler om underkapitalisering, oavsett om de avser räntesats eller lånebelopp, eftersom samtliga dessa aspekter i slutändan påverkar inkomsterna för företagen i intressegemenskap.
21. Det kan noteras att Europeiska gemenskapernas domstol vid tillämpning av armlängdsprincipen också hänvisar till dessa olika aspekter av regler om underkapitalisering⁹. I fråga om specifikt justeringar som helt eller delvis följer av en tillämpning av inhemska regler för att motverka missbruk i enbart gränsöverskridande situationer drar kommissionen slutsatsen, utgående från nyligen fastlagd rättspraxis från EG-domstolen och vilket redan delvis behandlats i kommissionens meddelande om åtgärder för att motverka missbruk¹⁰, att sådana justeringar bör begränsas till transaktioner som helt eller delvis utgör ett rent konstlat upplägg. Vidare bör regeln bara syfta till att fastställa det rätta priset för transaktionen.
22. Eftersom skiljemannakonventionen tar upp justeringar relaterade till en tillämpning av armlängdsprincipen, bör det inte finnas något skäl att förhindra tillämpning av konventionen under ovan nämnda omständigheter. Kommissionen uppmanar följaktligen samtliga skatteförvaltningar att godta denna tolkning, så att man ger största möjliga tillträde till fördelarna med ett förfarande enligt skiljemannakonventionen.
23. Forumet undersökte tillämpningen av den befintliga skiljemannakonventionen och den relaterade uppförandekoden på fall av dubbelbeskattning som uppstått till följd av att mer än två parter från EU var involverade i en transaktion. För att granska denna fråga krävdes en överenskommen definition av vilka fall som berörs, och följande definition blev resultatet: *ett tresidigt fall är ett fall där två medlemsstater i ett förfarande för ömsesidig överenskommelse inte till fullo kan lösa ett fall med dubbelbeskattning som uppstått i ett internprissättningsärende genom att tillämpa armlängdsprincipen, därför att ett i en tredje medlemsstat beläget företag i intressegemenskap, enligt definitionen i skiljemannakonventionen, vilket identifierats av båda behöriga myndigheter i EU (bevisning grundad på en jämförelseanalys inklusive en funktionell analys och andra relaterade fakta), haft ett betydande inflytande på resultatet i form av ett icke-marknadsmässigt pris genom en kedja av relevanta transaktioner eller handelsförbindelser/finansiella förbindelser, och detta erkänns som ett tresidigt fall av den skattebetalare som drabbas av dubbelbeskattning och som har begärt ett förfarande för ömsesidig överenskommelse.*
24. Forumet var överens om att internprissättningstvister vid tresidiga fall där enbart behöriga myndigheter inom EU är involverade omfattas av skiljemannakonventionen. Forumet undersökte även vilka praktiska råd som kunde ges för att underlätta lösningen av dessa fall.

⁹ Se särskilt punkt 81 i Thin Cap GL-målet C-524/04, 13.3.2007.

¹⁰ EUT C 106, 26.4.2008, s. 13.

25. När det gäller rekommendationen i den första uppförandekoden att bevilja uppskov med skatteuppbörd under ett förfarande för ömsesidig överenskommelse granskade forumet möjligheten att tillfälligt upphäva debitering av ränta under förfarandet. Samtliga skatteförvaltningar kunde komma överens om att en skattebetalare inte borde drabbas negativt av olika synsätt på ränteavgifter och återbetalningar under den tid som krävs för att fullfölja ett förfarande för ömsesidig överenskommelse. Forumet rekommenderade därför att medlemsstaterna skulle använda en av följande metoder: 1) uppbörd av skatt och återbetalning utan ränta, 2) uppbörd av skatt och återbetalning med ränta eller 3) prövning av varje fall individuellt i fråga om debitering eller återbetalning av ränta (möjligtvis under förfarandet för ömsesidig överenskommelse). Genom att diskutera och anta den lämpligaste metoden utifrån dessa tre alternativ kan de behöriga myndigheterna hindra att skattebetalarna drabbas negativt av olika synsätt på ränteavgifter under förhandlingarna inom ramen för ett förfarande för ömsesidig överenskommelse. Kommissionen vill uppmuntra att en sådan process används.
26. Skiljemannakonventionen utformades för att underlätta tvistlösning inom en tidsfrist av tre år. Av de statistiska uppgifterna¹¹ framgår tydligt att alldeles för många fall tar längre tid än tre år för att bli lösta. Avsaknaden av en tydlig tidsfrist för inrättandet av en rådgivande kommitté enligt artikel 7.1 identifierades som en stor nackdel med processen enligt skiljemannakonventionen. För att lösa detta problem är forumet överens om att en rådgivande kommitté bör inrättas inom sex månader efter utgången av det första skedet i processen enligt artikel 7 i skiljemannakonventionen.
27. En annan svårighet som fördröjer processen är att komma överens om huruvida en framstående oberoende person som utsetts till medlem i en rådgivande kommitté verkligen är oberoende. Forumet kom överens om att det skulle vara värdefullt att använda en standardiserad förklaring. Enligt meddelandet måste framstående oberoende personer som valts ut till en panel underteckna en förklaring där de godtar nomineringen och anger att de är oberoende när det gäller det särskilda fall som ska behandlas. Forumet var också överens om att framstående oberoende personer inte måste vara medborgare i eller bosatta i den nominerande staten, men att de måste vara medborgare i en avtalsslutande stat i skiljemannakonventionen och bosatta på det territorium där konventionen är tillämplig, enligt artikel 16 i konventionen.
28. Forumet klargjorde också från och med vilken dag ett fall kan tas upp inom ramen för skiljemannakonventionen, när ett land ansluter sig till konventionen. Enligt forumet kan ett fall omfattas av konventionen när begäran läggs fram inom den tid som avses i artikel 6 i konventionen men efter dagen för ikraftträdandet av den nya medlemsstats anslutning till konventionen, även om justeringen avser tidigare beskattningsår.
29. Forumet gjorde också några förtydliganden angående artikel 7 i konventionen och samspelet mellan förfaranden för ömsesidig överenskommelse och rättsliga överklaganden. Varje medlemsstat har lämnat information som klargör situationen i dess fall. Ytterligare information finns i bilaga VIII till forumets rapport om tolkning av vissa bestämmelser i skiljemannakonventionen.

¹¹

Se kommissionens arbetsdokument.

3. SKILJEMANNAKONVENTIONEN OCH DÄRMED SAMMANHÄNGANDE FRÅGOR

30. Processen för ratificering av konventionen om de nya medlemsstaternas anslutning till skiljemannakonventionen¹² slutfördes under 2009.
31. Den 23 juni 2008 antog rådet ett beslut¹³ om att utvidga skiljemannakonventionen till Bulgarien och Rumänien. Beslutet trädde i kraft den 1 juli 2008.
32. I fråga om framtida transaktioner omfattas nu skattebetalare i nästan samtliga medlemsstater av skiljemannakonventionen. Ytterligare upplysningar finns på rådets webbplats¹⁴.
33. Medlemsstaterna har även rapporterat om genomförandet av rekommendationen i uppförandekoden från 2004 om att bevilja uppskov med skatteuppbörd. Vid utgången av mars 2009 hade samtliga medlemsstater bekräftat att uppskov är möjligt eller kommer att bli möjligt. Ytterligare information finns i bilaga IX till forumets rapport om tolkning av vissa bestämmelser i skiljemannakonventionen. Denna fråga kommer att behöva bevakas i framtiden, för att se hur rekommendationen tillämpas i praktiken.
34. Den årliga övervakningen av antalet pågående fall inom ramen för skiljemannakonventionen visade en nedgång i antalet dubbelbeskattningsfall rörande internprissättning som har varit ouppklarade en lång tid. Kommissionen anser att denna utveckling är ett viktigt steg framåt.
35. Tabellen visar dock också att antalet nya internprissättningsfall fortfarande ökar, vilket gör att undanröjandet av dubbelbeskattning i dessa fall fortsätter att kräva ökade resurser.

4. FORUMETS NUVARANDE OCH FRAMTIDA ARBETSPROGRAM

36. Det arbetsprogram som överenskoms 2007 innehöll följande frågor: koncerninterna tjänster, små och medelstora företag, avtal om kostnadsfördelning och övervakning av antagna instrument. Under 2008 började forumet undersöka frågan om koncerninterna tjänster.
37. I framtiden kommer forumet att fortsätta övervakningen genom att granska genomförandet av uppförandekoden om dokumentationskrav för internprissättning och av riktlinjerna för förhandsöverenskommelser om prissättning. Avsikten är att medlemsstaterna och deltagande företag ska rapportera om genomförandet av de olika instrumenten och om praktiska problem i samband med genomförandet. Nästa övervakning kommer att avse uppförandekoden om dokumentationskrav för internprissättning och kommer att inledas under 2009.

¹² EUT C 160, 30.6.2005, s. 1.

¹³ EUT L 174, 3.7.2008, s. 1.

¹⁴

http://www.consilium.europa.eu/cms3_Applications/applications/Accords/details.asp?cmsid=297&id=2004119&lang=en&doclang=en.

38. I fråga om skiljemannakonventionen noterar kommissionen att följande frågor behöver diskuteras ytterligare: möjligheten att inrätta ett permanent och oberoende sekretariat och samspelet mellan konventionen och artikel 25.5 i OECD:s modell för skatteavtal.

5. KOMMISSIONENS SLUTSATSER

39. När det gäller forumets arbete från mars 2007 till mars 2009 skulle kommissionen vilja tacka forumets medlemmar för deras konstruktiva bidrag i form av pragmatiska rekommendationer till hur olika frågor kan lösas.
40. Med sina rapporter om påföljder och skiljemannakonventionen uppfyller forumet ett av huvudmålen med sitt uppdrag, genom att underlätta ett bättre genomförande av konventionen. Kommissionen noterar också vikten av de bilagor som åtföljer forumets rapporter och som ger värdefull bakgrundsinformation.
41. Kommissionen stöder till fullo forumets slutsatser och förslag i dess rapporter om påföljder och internprissättning och om tolkning av vissa bestämmelser i konventionen. På grundval av detta arbete har kommissionen utformat det bifogade förslaget till en reviderad uppförandekod för skiljemannakonventionen.
42. När den har antagits torde dess rekommendationer förbättra instrumentets effektivitet och medföra en snabbare lösning av internprissättningstvister.
43. Kommissionen uppmanar följaktligen rådet att anta förslaget till en reviderad uppförandekod för skiljemannakonventionen och uppmanar medlemsstaterna att snabbt genomföra de nya rekommendationerna i sin nationella lagstiftning eller i sina administrativa föreskrifter. Medlemsstaterna uppmanas vidare att tilldela tillräckligt med resurser till en snabb lösning av internprissättningstvister.
44. Kommissionen noterar att uppförandekoden för skiljemannakonventionen innefattar ett förfarande för övervakning, som har lett till rekommendationer om att förbättra processen enligt skiljemannakonventionen. Enligt kommissionen bidrar det ökade antal nya fall som tas upp inom ramen för konventionen till att minska dubbelbeskattningen på den inre marknaden, och ökningen tyder på att skattebetalarna har ökat förtroende för effektiviteten i konventionsprocessen.
45. Kommissionen erkänner inte desto mindre att det kan krävas framtida revideringar och uppdateringar av uppförandekoden mot bakgrund av nya erfarenheter. Kommissionen kommer att fortsätta att övervaka tillämpningen av konventionen i syfte att föreslå nödvändiga förbättringar, och därvid särskilt studera trender i fråga om lösning av fall och den internationella utvecklingen i fråga om tvistlösning genom skiljemannaförfarande.
46. I fråga om tvister avseende underkapitalisering anser kommissionen att samtliga aspekter av justeringar för underkapitalisering omfattas av skiljemannakonventionen, eftersom den avser inkomster som uppstår till följd av handelsförbindelser och finansiella förbindelser utan att försöka differentiera mellan olika typer av inkomst. Samtidigt som kommissionen inser värdet av överenskommelsen om att räntesatser omfattas av skiljemannakonventionen, leder olika tolkningar av huruvida lånebelopp också omfattas av konventionen till osäkerhet, ökade bördor för att efterleva regler

och potentiell dubbelbeskattning. Medlemsstaterna uppmanas således överväga att låta ovan nämnda aspekter av tvister avseende underkapitalisering omfattas av konventionen i syfte att undanröja dubbelbeskattning.

47. Medlemsstaterna uppmanas också ändra sina ensidiga förklaringar om definitionen av begreppet ”allvarlig påföljd”, i syfte att begränsa dess räckvidd och bättre återspegla forumets rekommendation att en allvarlig påföljd endast bör tillämpas i exceptionella fall som bedrägeri.
48. Medlemsstaterna uppmanas vartannat år rapportera till kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att genomföra denna reviderade uppförandekod och om hur den tillämpas i praktiken. På grundval av dessa rapporter kommer kommissionen att regelbundet se över uppförandekoden.

BILAGA

UTKAST TILL EN REVIDERAD UPPFÖRANDEKOD FÖR ETT EFFEKTIVT GENOMFÖRANDE AV KONVENTIONEN OM UNDANRÖJANDE AV DUBBELBESKATTNING VID JUSTERING AV INKOMST MELLAN FÖRETAG I INTRESSEGEMENSKAP

EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH FÖRETRÄDARNA FÖR
MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR, FÖRSAMLADE I RÅDET,

SOM BEAKTAR konventionen av den 23 juli 1990 om undanröjande av
dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap
(*skiljemannakonventionen*),

SOM INSERTER medlemsstaternas och skattebetalarnas behov av mer detaljerade regler
för att effektivt kunna genomföra denna konvention,

SOM NOTERAR kommissionens meddelande av den XXX om arbetet i det
gemensamma forumet för internprissättning i EU från mars 2007 till mars 2009,
vilket baseras på forumets rapporter om påföljder och internprissättning och om
tolkning av vissa bestämmelser i *skiljemannakonventionen*,

SOM UNDERSTRYKER att uppförandekoden är ett politiskt åtagande och
följaktligen inte påverkar vare sig medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter eller
medlemsstaternas och gemenskapens respektive behörigheter enligt fördraget,

SOM INSERTER att genomförandet av denna uppförandekod inte bör hindra lösningar
på ett mer globalt plan,

SOM STÖDER slutsatserna i forumets rapport om påföljder,

HAR ANTAGIT FÖLJANDE REVIDERADE UPPFÖRANDEKOD:

**Utan att det påverkar medlemsstaternas och gemenskapens respektive
behörighet avser denna reviderade uppförandekod genomförandet av
skiljemannakonventionen och vissa därmed sammanhängande frågor rörande
förfaranden för ömsesidig överenskommelse inom ramen för
dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstater.**

1. Skiljemannakonventionens tillämpningsområde

1.1 Fall som avser tresidig internprissättning i EU

a) Vid tillämpning av denna uppförandekod avses med ett tresidigt fall i EU ett fall
där, under det första skedet i skiljemannakonventionsförfarandet, två behöriga
myndigheter i EU inte till fullo kan lösa ett fall med dubbelbeskattning som uppstått i
ett internprissättningsärende genom att tillämpa armlängdsprincipen, därför att ett i
en eller flera andra medlemsstater beläget företag i intressegemenskap, vilket
identifierats av båda de behöriga myndigheterna i EU (bevisning grundad på en
jämförelseanalys inklusive en funktionell analys och andra relaterade fakta), haft ett
betydande inflytande på resultatet i form av ett icke-marknadsmässigt pris genom en

kedja av relevanta transaktioner eller handelsförbindelser/finansiella förbindelser, och detta erkänns av den skattebetalare som drabbas av dubbelbeskattning och som har begärt att skiljemannakonventionen ska tillämpas.

b) Skiljemannakonventionen omfattar samtliga transaktioner i EU som avser tresidiga fall mellan medlemsstaterna.

1.2 Underkapitalisering

I skiljemannakonventionen hänvisas det tydligt till inkomster som uppstår genom handelsförbindelser och finansiella förbindelser, men den försöker inte skilja mellan dessa specifika inkomsttyper. Inkomstjusteringar som görs på grund av finansiella förbindelser, inbegripet lån och lånevillkor, och som baseras på armlängdsprincipen ska därför anses omfattas av konventionen.

2. Möjlighet att ta upp ett fall

På grundval av artikel 18 i skiljemannakonventionen rekommenderas medlemsstaterna att anse att ett fall ska omfattas av konventionen om begäran läggs fram i rätt tid efter dagen för ikraftträdandet av nya medlemsstaters anslutning till konventionen, även om justeringen avser tidigare beskattningsår.

3. Allvarliga påföljder

Eftersom artikel 8.1 i konventionen ger flexibilitet i fråga om att vägra tillämpning av konventionen när en allvarlig påföljd kan komma att utdömas, och mot bakgrund av de praktiska erfarenheterna sedan 1995, rekommenderas medlemsstaterna att klargöra eller revidera sina ensidiga förklaringar i bilagan till konventionen, med syfte att tydliggöra att en allvarlig påföljd endast bör utdömas vid exceptionella fall, som bedrägeri.

4. Startdatum för treårsfristen (fristen för att lägga fram en begäran enligt artikel 6.1 i skiljemannakonventionen)

Dagen för det första taxeringsbeslut eller motsvarande som medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1, t.ex. på grund av en justering av internprissättning, ska anses utgöra startdatum för treårsfristen.

När det gäller internprissättningsärenden rekommenderas medlemsstaterna att tillämpa denna definition även vid fastställandet av den treårsfrist som anges i artikel 25.1 i OECD:s modell för skatteavtal beträffande inkomst och förmögenhet och som tillämpas i dubbelbeskattningsavtal mellan EU:s medlemsstater.

5. Startdatum för tvåårsfristen (artikel 7.1 i skiljemannakonventionen)

- i) Vid tillämpning av artikel 7.1 i konventionen ska ett fall anses ha lagts fram i enlighet med artikel 6.1 när skattebetalaren har ingett
 - a) uppgifter (t.ex. namn, adress, skatteidentifieringsnummer) för identifiering av det företag i en avtalsslutande stat som lägger fram en begäran och av de övriga parterna i de relevanta transaktionerna,

- b) närmare uppgifter om relevanta fakta och omständigheter i fallet (bl.a. om förhållandet mellan företaget och de övriga parterna i de relevanta transaktionerna),
 - c) uppgift om de berörda beskattningsperioderna,
 - d) kopior av de taxeringsbeslut, den revisionspromemoria eller motsvarande som föranleder den påstådda dubbelbeskattningen,
 - e) närmare uppgifter om klagomål och andra rättsliga förfaranden som företaget eller de övriga parterna i de relevanta transaktionerna har inlett och om domstolsavgöranden som rör fallet,
 - f) en förklaring från företaget om varför det anser att principerna i artikel 4 i skiljemannakonventionen inte har iakttagits,
 - g) ett åtagande från företaget att svara så fullständigt och snabbt som möjligt på alla rimliga och ändamålsenliga uppmaningar från en behörig myndighet och att hålla dokumentation tillgänglig för de behöriga myndigheterna, och
 - h) eventuella ytterligare uppgifter som den behöriga myndigheten begär inom två månader från mottagandet av skattebetalarens begäran.
- ii) Tvåårsfristen ska börja löpa vid den senaste av följande dagar:
- a) Dagen för taxeringsbeslutet, dvs. ett slutligt beslut av skatteförvaltningen om den ytterligare inkomsten, eller motsvarande.
 - b) Dagen då den behöriga myndigheten mottar begäran och de grundläggande uppgifter som anges i punkt 5 i.

6. Förfaranden för ömsesidig överenskommelse enligt skiljemannakonventionen

6.1 Allmänna bestämmelser

- a) OECD:s ”armlängdsprincip” ska tillämpas utan hänsyn till de omedelbara skattemässiga följderna för någon särskild avtalsslutande stat.
- b) Fall ska avgöras så snabbt som möjligt med beaktande av frågornas komplexitet i det enskilda fallet.
- c) Alla sätt som är ändamålsenliga för att nå en ömsesidig överenskommelse så snabbt som möjligt, däribland personliga möten, ska övervägas. Om det är lämpligt ska företaget uppmanas att lägga fram sin sak inför den behöriga myndigheten.
- d) Mot bakgrund av bestämmelserna i denna uppförandekod bör en ömsesidig överenskommelse nås inom två år från den dag då fallet först lades fram inför någon av de behöriga myndigheterna i enlighet med punkt 5 ii i denna kod. I vissa situationer (t.ex. nära förestående lösning av fallet, särskilt komplicerade

transaktioner eller tresidiga fall) får dock artikel 7.4 (om förlängning av tidsfrister) tillämpas för att överenskomma en kort förlängning.

- e) Förfarandet för ömsesidig överenskommelse bör inte medföra några otillbörliga eller onödigt höga kostnader för den person som begär förfarandet eller för någon annan person som är involverad i fallet.

6.2 Fall som avser tresidig internprissättning i EU

- a) Så snart som de avtalsslutande staternas behöriga myndigheter är överens om att ett fall som diskuteras ska betraktas som ett tresidigt fall i EU bör de omedelbart inbjuda de övriga behöriga myndigheterna i EU att delta i förfarandena och diskussionerna som observatörer eller aktiva intressenter och tillsammans med dessa besluta vilket tillvägagångssätt som är bäst. All information bör således delas med de övriga behöriga myndigheterna i EU, via exempelvis informationsutbyte. De övriga behöriga myndigheterna bör ges tillfälle att bekräfta huruvida "deras" skattebetalare faktiskt eller möjligtvis är involverade.
- b) De behöriga involverade myndigheterna kan använda en av följande metoder för att inom ramen för skiljemannakonventionen lösa dubbelbeskattning som uppstår genom tresidiga fall i EU:
 - 1. De behöriga myndigheterna kan besluta att använda en multilateral metod (samtliga berörda behöriga myndigheter deltar från början och till fullo).
 - 2. De behöriga myndigheterna kan besluta att inleda ett bilateralt förfarande, där de två parterna i förfarandet utgörs av de behöriga myndigheter som (på grundval av en jämförelseanalys inklusive en funktionell analys och andra relaterade fakta) identifierat ett i en annan medlemsstat beläget företag i intressegemenskap som haft ett betydande inflytande på resultatet i form av ett icke-marknadsmässigt pris genom en kedja av relevanta transaktioner eller handelsförbindelser/finansiella förbindelser, varvid dessa bör inbjuda de övriga behöriga myndigheterna i EU att delta som observatörer i diskussionerna inom förfarandet för ömsesidig överenskommelse.
 - 3. De behöriga myndigheterna kan besluta att parallellt inleda mer än ett bilateralt förfarande och bör inbjuda de övriga behöriga myndigheterna i EU att delta som observatörer i respektive diskussion inom förfarandet för ömsesidig överenskommelse.

Medlemsstaterna rekommenderas att använda ett multilateralt förfarande för att lösa denna typ av dubbelbeskattningsfall. Samtliga behöriga myndigheter bör dock alltid vara överens om detta, med utgångspunkt i specifika fakta och omständigheter i fallet. Om en multilateral metod inte är möjlig och två (eller flera) parallella bilaterala förfaranden inleds, bör samtliga relevanta behöriga myndigheter involveras i det första skedet i skiljemannakonventionsförfarandet, antingen som avtalsslutande stater i den

ursprungliga ansökan om tillämpning av skiljemannakonventionen eller som observatörer.

- c) Statusen som observatör kan ändras till status som intressent beroende på hur diskussionerna utvecklas och vilken bevisning som presenteras. Om de övriga behöriga myndigheterna önskar delta i det andra skedet (skiljedom), måste de bli intressenter.

Om de övriga behöriga myndigheterna i EU under hela förfarandet enbart deltar som observatörer i diskussionerna, har detta inga effekter på tillämpningen av bestämmelserna i skiljemannakonventionen (t.ex. om tidsfrister och förfarandefrågor).

De övriga behöriga myndigheter som deltar som observatörer är inte bundna av det slutliga resultatet av skiljemannakonventionsförfarandet.

Samtliga informationsutbyten inom förfarandet måste ske i enlighet med gängse rättsliga och administrativa krav och förfaranden.

- d) Skattebetalare bör så snart som möjligt underrätta involverade skatteförvaltningar om att andra parter i andra medlemsstater kan vara involverade i fallet. Inom lämplig tid efter denna underrättelse bör samtliga relevanta fakta och styrkande handlingar läggas fram. Ett sådant tillvägagångssätt leder inte bara till en snabbare lösning utan minskar även risken för att dubbelbeskattningsfall inte kan lösas till följd av olika förfarandefrister i medlemsstaterna.

6.3 Praktiska bestämmelser och öppenhet

- a) För att i möjligaste mån begränsa kostnader och förseningar till följd av översättning bör förfarandet för ömsesidig överenskommelse, i synnerhet utväxling av ståndpunkter, ske på ett gemensamt arbetsspråk eller på ett sätt som får samma verkan, om de behöriga myndigheterna kan nå en överenskommelse på bilateral (eller multilateral) basis.
- b) Det företag som har begärt ett förfarande för ömsesidig överenskommelse ska av den behöriga myndighet till vilken det lagt fram sin begäran hållas underrättat om alla väsentliga händelser som berör det under förfarandet.
- c) Sekretessen i fråga om personuppgifter som är skyddade enligt en bilateral skattekonvention eller enligt lagen i en avtalsslutande stat ska respekteras.
- d) Den behöriga myndigheten ska bekräfta mottagandet av en skattebetalares begäran att inleda ett förfarande för ömsesidig överenskommelse inom en månad från mottagandet av begäran och samtidigt underrätta de behöriga myndigheterna i de andra avtalsslutande stater som är involverade i fallet samt därvid bifoga en kopia av begäran.
- e) Om den behöriga myndigheten anser att företaget inte har lämnat de grundläggande uppgifter enligt punkt 5 i som behövs för att inleda ett förfarande för ömsesidig överenskommelse, ska den inom två månader från

mottagandet av begäran uppmana företaget att inkomma med de specifika ytterligare uppgifter som myndigheten behöver.

- f) De avtalsslutande staterna ska se till att den behöriga myndigheten svarar det företag som lagt fram en begäran på något av följande sätt:
 - i) Om den behöriga myndigheten inte bedömer att företagets inkomst ingår eller kommer att ingå i den skattepliktiga inkomst som förvärfvas av ett företag i en annan avtalsslutande stat, ska den informera företaget om sina tvivel och uppmana det att lämna ytterligare synpunkter.
 - ii) Om den behöriga myndigheten anser att begäran är grundad och att den själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, ska den underrätta företaget om detta och så snabbt som möjligt göra sådana justeringar eller medge sådana lätnader som är motiverade.
 - iii) Om den behöriga myndigheten anser att begäran är grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, ska den underrätta företaget om att den ska försöka lösa saken genom en ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i någon annan berörd avtalsslutande stat.
- g) Om en behörig myndighet anser att ett fall är grundat, bör den inleda ett förfarande för ömsesidig överenskommelse genom att underrätta den behöriga myndigheten i den eller de andra avtalsslutande staterna om sitt beslut och därvid bifoga en kopia av de uppgifter som anges i punkt 5 i. Samtidigt ska den underrätta den person som åberopar skiljemannakonventionen om att den har inlett förfarandet för ömsesidig överenskommelse. Den behöriga myndighet som inleder förfarandet för ömsesidig överenskommelse ska också – på grundval av tillgängliga uppgifter – underrätta den behöriga myndigheten i den eller de andra avtalsslutande staterna och den person som lagt fram begäran om huruvida saken lagts fram inom de tidsfrister som anges i artikel 6.1 i konventionen och om startdatum för tvåårsfristen enligt artikel 7.1 i konventionen.

6.4 Utväxling av ståndpunkter

- a) När ett förfarande för ömsesidig överenskommelse har inletts, ska de avtalsslutande staterna se till att den behöriga myndigheten i det land i vilket ett taxeringsbeslut – dvs. ett slutligt beslut av skatteförvaltningen om inkomst, eller motsvarande – har fattats eller kommer att fattas vilket innehåller en justering som medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1 i konventionen, skickar en ståndpunkt till de behöriga myndigheterna i de andra avtalsslutande stater som är involverade i fallet. Denna ståndpunkt ska innehålla följande:
 - i) En sakframställan från den person som lagt fram begäran.
 - ii) Myndighetens uppfattning om sakförhållandena, t.ex. varför den anser att dubbelbeskattning har skett eller sannolikt kommer att ske.

- iii) Uppgifter om hur saken kan avgöras så att dubbelbeskattning undanröjs samt en fullständig redogörelse för förslaget.
- b) Ståndpunkten ska innefatta en fullständig motivering av taxeringen eller justeringen och åtföljas av grundläggande dokumentation som stöder den behöriga myndighetens uppfattning och en förteckning över alla andra handlingar som ligger till grund för justeringen.
- c) Ståndpunkten ska så snabbt som möjligt översändas till de behöriga myndigheterna i de andra avtalsslutande stater som är involverade i fallet med hänsyn till hur komplicerat det enskilda fallet är och senast fyra månader från den senaste av följande dagar:
 - i) Dagen för taxeringsbeslutet, dvs. ett slutligt beslut av skatteförvaltningen om den ytterligare inkomsten, eller motsvarande.
 - ii) Dagen då den behöriga myndigheten mottar begäran och de grundläggande uppgifter som anges i punkt 5 i.
- d) De avtalsslutande staterna ska se till att en behörig myndighet i ett land där inget taxeringsbeslut eller motsvarande har fattats eller kommer att fattas – vilket t.ex. på grund av en justering av internprissättning medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1 i konventionen – som mottar en ståndpunkt från en annan behörig myndighet svarar på denna så fort som möjligt med hänsyn till hur komplicerat det enskilda fallet är och senast sex månader efter mottagandet av ståndpunkten.
- e) Svaret bör ha någon av följande två former:
 - i) Om den behöriga myndigheten anser att dubbelbeskattning har skett eller sannolikt kommer att ske och samtycker till de åtgärder som föreslås i ståndpunkten, ska den underrätta den eller de andra behöriga myndigheterna om detta och så snabbt som möjligt göra sådana justeringar eller medge sådana lättnader.
 - ii) Om den behöriga myndigheten inte anser att dubbelbeskattning har skett eller sannolikt kommer att ske eller inte samtycker till de åtgärder som föreslås i ståndpunkten, ska den översända sin ståndpunkt till den eller de andra behöriga myndigheterna med en redogörelse för sina skäl och ett förslag till en preliminär tidsplan för handläggningen av fallet med hänsyn till hur komplicerat det är. När det är lämpligt ska förslaget innehålla ett datum för ett personligt möte, vilket bör äga rum senast 18 månader från den senaste av följande dagar:
 - aa) Dagen för taxeringsbeslutet, dvs. ett slutligt beslut av skatteförvaltningen om den ytterligare inkomsten, eller motsvarande.
 - bb) Dagen då den behöriga myndigheten mottar begäran och de grundläggande uppgifter som anges i punkt 5 i.

- f) Dessutom ska de avtalsslutande staterna vidta alla lämpliga åtgärder som kan påskynda förfarandena. I detta syfte bör de avtalsslutande staterna räkna med att regelbundet, och minst en gång om året, anordna personliga möten mellan sina behöriga myndigheter för att diskutera pågående förfaranden för ömsesidig överenskommelse (om antalet fall motiverar sådana regelbundna möten).

6.5 Dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstater

I fall av internprissättning rekommenderas medlemsstaterna att tillämpa bestämmelserna i punkterna 1–3 även på förfaranden för ömsesidig överenskommelse som inletts i enlighet med artikel 25.1 i OECD:s modell för skatteavtal beträffande inkomst och förmögenhet, som tillämpas i dubbelbeskattningsavtal mellan EU:s medlemsstater.

7. Förfaranden under det andra skedet enligt skiljemannakonventionen

7.1 Förteckning över oberoende personer

- a) De avtalsslutande staterna förbinder sig att utan dröjsmål underrätta generalsekreteraren för Europeiska unionens råd om namnen på de fem framstående oberoende personer som är kvalificerade för att bli medlemmar i den rådgivande kommitté som avses i artikel 7.1 i skiljemannakonventionen och på samma villkor underrätta generalsekreteraren om ändringar av förteckningen.
- b) När de avtalsslutande staterna översänder namnen på sina oberoende personer till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd, ska de bifoga en meritförteckning för dessa personer med uppgifter om bl.a. deras erfarenheter av rättsliga frågor, skatter och i synnerhet internprissättning.
- c) De avtalsslutande staterna kan också i sin förteckning ange de oberoende personer som uppfyller kraven för att bli valda till ordförande.
- d) Rådets generalsekreterare ska varje år uppmana de avtalsslutande staterna att bekräfta namnen på sina oberoende personer eller ange namn på ersättare.
- e) Förteckningen över samtliga oberoende personer ska offentliggöras på rådets webbplats.
- f) De oberoende personerna behöver inte vara medborgare i eller bosatta i den nominerande staten, men måste vara medborgare i en avtalsslutande stat och bosatta på det territorium där skiljemannakonventionen är tillämplig.
- g) De behöriga myndigheterna rekommenderas upprätta en överenskommen förklaring om godtagande av uppdraget och om oberoende i fråga om det särskilda fallet, vilken ska undertecknas av de utvalda oberoende personerna.

7.2 Inrättande av en rådgivande kommitté

- a) Om inte de berörda avtalsslutande staterna kommer överens om något annat, ska den avtalsslutande stat som meddelade det första taxeringsbeslutet, dvs. ett

slutligt beslut av skatteförvaltningen om ytterligare inkomst eller motsvarande som medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1 i skiljemannakonventionen, ta initiativet till att inrätta en rådgivande kommitté och organisera dess möten i samförstånd med den eller de andra avtalsslutande staterna.

- b) De behöriga myndigheterna bör inrätta en rådgivande kommitté inom sex månader efter utgången av den period som avses i artikel 7 i skiljemannakonventionen. Om en behörig myndighet inte gör detta, kan en annan involverad behörig myndighet ta initiativet.
- c) Den rådgivande kommittén ska normalt bestå av två framstående oberoende personer utöver ordföranden och företrädarna för de behöriga myndigheterna. Vid tresidiga fall och när en rådgivande kommitté ska inrättas enligt den multilaterala metoden ska de avtalsslutande staterna beakta villkoren i artikel 11.2 i skiljemannakonventionen och vid behov införa ytterligare regler för förfarandet, så att kommittén inklusive dess ordförande kan anta sitt yttrande med enkel majoritet av medlemmarna.
- d) Den rådgivande kommittén ska bistås av ett sekretariat, för vilket den avtalsslutande stat som tog initiativet till att inrätta den rådgivande kommittén ska tillhandahålla resurser, om inte de berörda avtalsslutande staterna kommer överens om något annat. Av oavhängighetsskäl ska sekretariatet stå under överinseende av den rådgivande kommitténs ordförande. Sekretariatets medlemmar ska vara bundna av den tystnadsplikt som föreskrivs i artikel 9.6 i skiljemannakonventionen.
- e) De behöriga myndigheterna i de berörda avtalsslutande staterna kan på förhand bestämma var den rådgivande kommittén ska hålla sina möten och var den ska avge sitt yttrande.
- f) De avtalsslutande staterna ska före det första mötet i den rådgivande kommittén förse den med alla relevanta handlingar och uppgifter, i synnerhet alla handlingar, rapporter, skriftväxlingar och slutsatser som använts under förfarandet för ömsesidig överenskommelse.

7.3 Den rådgivande kommitténs verksamhet

- a) Ett fall ska anses ha lagts fram för den rådgivande kommittén den dag när ordföranden bekräftar att dess medlemmar har fått alla relevanta handlingar och uppgifter som avses i punkt 7.2 f.
- b) Mötesförhandlingarna i den rådgivande kommittén ska ske på de involverade avtalsslutande staternas officiella språk, om inte de behöriga myndigheterna genom en ömsesidig överenskommelse beslutar annorlunda, med hänsyn till kommitténs önskemål.
- c) Den rådgivande kommittén kan begära att den part som ingett ett yttrande eller en handling ska ombesörja en översättning till det eller de språk på vilket mötesförhandlingarna sker.

- d) Med iakttagande av artikel 10 i skiljemannakonventionen kan den rådgivande kommittén bjuda in de avtalsslutande staterna, och i synnerhet den avtalsslutande stat som meddelade det första taxeringsbeslutet, dvs. ett slutligt beslut av skatteförvaltningen om ytterligare inkomst eller motsvarande som medför eller sannolikt kan medföra dubbelbeskattning enligt artikel 1 i konventionen, att delta på ett möte i den rådgivande kommittén.
- e) Kostnaderna för den rådgivande kommitténs arbete ska fördelas lika mellan de berörda avtalsslutande staterna och bestå av kommitténs administrativa kostnader och de framstående oberoende personernas arvoden och utlägg.
- f) Om inte de behöriga myndigheterna i de berörda avtalsslutande staterna kommer överens om något annat ska
 - i) ersättningen för de oberoende personernas utlägg begränsas till den ersättning som är vedertagen för högre förvaltningstjänstemän i den avtalsslutande stat som har tagit initiativet till att inrätta den rådgivande kommittén, och
 - ii) de oberoende personernas arvoden fastställas till 1 000 euro per person och mötesdag i den rådgivande kommittén, varvid ordföranden ska få ett 10 % högre arvode än de övriga oberoende personerna.
- g) Kostnaderna för förfarandet med en rådgivande kommitté ska betalas av den avtalsslutande stat som har tagit initiativet till att inrätta den rådgivande kommittén, om inte de behöriga myndigheterna i de berörda avtalsslutande staterna beslutar annorlunda.

7.4 Den rådgivande kommitténs yttrande

De avtalsslutande staterna kan förvänta sig att yttrandet ska innehålla följande uppgifter:

- a) Namnen på medlemmarna i den rådgivande kommittén.
- b) Begäran, med följande uppgifter:
 - De involverade företagens namn och adresser.
 - De involverade behöriga myndigheterna.
 - En beskrivning av tvistens faktiska förhållanden och omständigheter.
 - En tydlig redogörelse för vad som begärs.
- c) En kort sammanfattning av mötesförhandlingarna.
- d) De argument och metoder som ligger till grund för beslutet i yttrandet.
- e) Själva yttrandet.
- f) Den plats där yttrandet avges.

- g) Den dag då yttrandet avges.
- h) Underskrifter av den rådgivande kommitténs medlemmar.

De behöriga myndigheternas beslut och den rådgivande kommitténs yttrande ska meddelas på följande sätt:

- i) När beslutet har fattats ska den behöriga myndighet inför vilken saken lades fram skicka en kopia av de behöriga myndigheternas beslut och den rådgivande kommitténs yttrande till vart och ett av de involverade företagen.
- ii) De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan komma överens om att beslutet och yttrandet kan offentliggöras i sin helhet, men de kan också komma överens om att offentliggöra beslutet och yttrandet utan att ange de involverade företagens namn eller andra uppgifter som skulle kunna röja dessa företags identitet. I båda fallen krävs företagens samtycke och före offentliggörandet måste företagen skriftligen ha meddelat den behöriga myndighet inför vilken saken lades fram att de inte invänder mot att beslutet och yttrandet offentliggörs.
- iii) Den rådgivande kommitténs yttrande ska upprättas i tre originalversioner (eller fler vid tresidiga fall), varav en ska skickas till respektive behörig myndighet i de berörda avtalsslutande staterna och en till rådets generalsekretariat för arkivering. Om det råder enighet om att yttrandet ska offentliggöras, ska detta göras på originalspråket/-en på kommissionens webbplats.

8. Skatteuppbörd och ränteavgifter vid gränsöverskridande tvistlösningsförfaranden

- a) Medlemsstaterna rekommenderas att vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att företag som är involverade i gränsöverskridande tvistlösningsförfaranden enligt skiljemannakonventionen kan beviljas tillfälligt uppskov med skatteuppbörd under ett sådant förfarande på samma villkor som gäller vid inhemska rättsliga förfaranden, även om dessa åtgärder kan komma att kräva lagändringar i vissa medlemsstater. Medlemsstaterna bör utsträcka dessa åtgärder till gränsöverskridande tvistlösningsförfaranden enligt dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstater.
- b) Med tanke på att en skattebetalare under förhandlingarna inom ett förfarande för ömsesidig överenskommelse inte bör drabbas negativt av olika synsätt på ränteavgifter och återbetalningar under den tid det tar att fullfölja förfarandet för ömsesidig överenskommelse, rekommenderas medlemsstaterna att använda en av följande metoder:
 - Uppbörd av skatt och återbetalning utan ränta.
 - Uppbörd av skatt och återbetalning med ränta.
 - Prövning av varje fall individuellt i fråga om debitering eller återbetalning av ränta (möjligtvis under förfarandet för ömsesidig överenskommelse).

9. Nya EU-medlemsstaters anslutning till skiljemannakonventionen

Medlemsstaterna ska sträva efter att underteckna och ratificera konventioner om nya EU-medlemsstaters anslutning till skiljemannakonventionen så snart som möjligt och under alla omständigheter inom två år efter deras anslutning till EU.

10. Slutbestämmelser

För att säkerställa en enhetlig och effektiv tillämpning av denna uppförandekod uppmanas medlemsstaterna att vartannat år lämna en rapport till kommissionen om dess praktiska tillämpning. På grundval av dessa rapporter avser kommissionen att lämna en rapport till rådet och kan föreslå en översyn av uppförandekoden.